

„היא אשה רגילה שמזל רע הפך את חייה על פניהם. היא ליד...“

המיקרה שהפך את מונירה צאלח דאוד ל„אשה מביתא“.

פנים מפויחות

לדי המתנחלים מאילון-מורה ערכו טיול ועברו בשרותיה של „שרה ליבוביץ“ צילם: ציון צפריר

בהצלחה את הבחינה באוניברסיטה, יוכל לחזור לאליג'ה. ללמוד וללמד. אז תגדל משכורתו, גם כבודו העצמי יהיה רב יותר, וממילא יהיו חייהם נוחים ונעימים יותר. אלא שהגרול רצה אחרת. לא אל הכיוון ההוא, המשופר, נעו חייהם. ב־6 אפריל, באחד מאותם ימי אביב שבהם מנכשים האיכרים את שדותיהם, קרה

תשוב ללימודיה. „אצלנו זה לא מקובל שאשה תזניח את ילדיה ותלמד“, אומר תייסיר. „היא לא היתה מאוכזבת. כך אנחנו חיים. מונירה אשה רגילה. לא יוצאת־דופן. מלכתחילה ידעה כי כאלה יהיו חייה.“

„ליידי רגילה“

עצם כבר בן 5. אחרי נולדו סהר (3) ולואי, תינוק בן שיבעה חודשים. כעת נמצאת מונירה בחורשי הריונה הראשונים. „עדיין סובלת מבחילות של בוקר“, קבע הרופא המיטרת, שבדק אותה בבית־הסוהר. במרכז חייהם — הילדים. „החשוב ביותר בשבילנו, שיהיו בריאים. אחר כך, אני מקווה, ירכשו השכלה. חשוב ללמוד“, אומר תייסיר. „מונירה היא אמא טובה. לא מכה את הילדים. גוערת בהם רק לעתים רחוקות. ליידי רגילה. טובה.“ כך הוא מכנה אותה באנגלית: ליידי.

אחרי שתייסיר נטש את המחלקה לסוציולוגיה באליג'ה, נאלץ לחפש עבודה אחרת. עבודות מזדמנות נמצאו לו בשפע. הוא ניקה חדרי־מדרגות בנתניה, עסק בעבודות־שיפוץ וכנייה ברמת־גן.

„40 שקלים ליום־עבודה. זה היה שכרי. הכסף הספיק בקושי. קונים חלב לילדים, משלמים עבור המים והחשמל, וכבר לא נשאר כלום. כך כולם חיו. יש אצלנו רק שתי מישפחות עשירות. השאר חיים כמוני. מהפה ליד. מהיום למחר.“ מאז התקרית, אין הוא עובד עוד בישראל.

למרות זאת לא שקל מעולם את האפשרות לעבור בנסיכויות־המיפרץ שופעות־הנפט. „כאן מקומי. אלה חיי“, הוא אומר.

תיקווה אחת האירה את חיי מונירה ותייסיר: אם יצליח תייסיר לעבור

לאחוז בו בעת ההנקה, איך להמריץ את תנובת החלב. תמורת זאת שילמה לה מונירה 30 דינרים ירדניים. לאט ובהססנות התרגלה מונירה לתינוק החדש. היא למדה לרחוץ אותו ללא עזרה. במשך חצי שנה היניקה אותו. עכשיו כבר היה ברור כי לא

למחרת כבר שבה הביתה. למרות שהיתה מוקפת בכנות מישפחה, מי שהדריכה את מונירה בתורת האמהות היתה אחת מזקנות הכפר, אשה עתירת־ניסיון, סבלנית וחכמה. היא עזרה למונירה להחליף את חיתוליו של עצם, לימדה אותה איך

הקורבן של אלדובי מוסא צאלח, אחיה בן ה־21 של מונירה, שנהרג בתקרית. הוא היה אחיה האהוב של מונירה, הירבה לבקר אותה ועזר לה לטפל בילדים.

הנאשמת מונירה כלואה בבית־המעצר קישון. היא הובאה לבית־המישפט הצבאי בשכם לדיון בהארכת מע־צרה. השופט החליט שיש להשאיר אותה במעצר עד תום ההליכים.